

M-83/2011. Álit 16. febrúar 2012.

Álit kæruneftndar lausafjár- og þjónustukaupa

Hinn 16. febrúar 2012 gaf kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa svohljóðandi álit í málinu M-83/2011.

I

Álitaefni og kröfugerð

Hinn 13. september 2011 bað X, hér eftir nefndur álitsbeiðandi, um álit kæruneftndar lausafjár- og þjónustukaupa vegna kaupa á notaðri Ford bifreið af Y, hér eftir nefndur seljandi. Álitsbeiðandi segir bifreiðina hafa verið gallaða og krefst afsláttar af kaupverði sem miðast skuli við söluverð bifreiðarinnar þegar álitsbeiðandi seldi hana aftur skömmu eftir kaup.

II

Málsmeðferð kæruneftndarinnar

Með bréfi, dags. hinn 14. september 2011, var seljanda gefinn kostur á andsvörum við álitsbeiðninni og var tveggja vikna frestur veittur til að skila þeim. Andsvör seljanda bárust nefndinni 27. september 2011. Hinn 29. september voru álitsbeiðanda send andsvörin til upplýsinga og bent á heimild hans til að hafa uppi athugasemdir vegna andsvaranna. Hann nýtti sér þá heimild og skilaði athugasemdum sínum 10. október 2011. Seljandi fékk athugasemdir álitsbeiðanda sendar til upplýsinga hinn 11. október og var einnig gefinn kostur á að koma sínum athugasemdum á framfæri við nefndina ef einhverjar væru.

III

Málavextir og rökstuðningur álitsbeiðanda

Hinn 26. júlí 2011 keypti álitsbeiðandi bifreiðina xx-000, Ford F150 árgerð 2004 af seljanda fyrir kr. 1.890.000. Bifreiðin var ekin 165.000 km og greiðslur fóru þannig fram að seljandi tók við VW Golf bifreið álitsbeiðanda að andvirði kr. 1.190.000 og peningagreiðslu kr. 700.000 úr höndum álitsbeiðanda.

Álitsbeiðandi segist ekki hafa látið ástandsskoða bifreiðina fyrir kaupin en hafi sagt seljanda að hann myndi setja bílinn í skoðun daginn eftir. Það gerði álitsbeiðandi og kom þá í ljós að handbremsan var biluð. Álitsbeiðandi segir að seljandi, sem sé að vinna hjá Z, hafi sagst vera nýbúinn að yfirfara bílinn og hann ætti að vera í toppstandi. Seljandi hafi ennfremur sagt að ef eitthvað kæmi upp á mætti álitsbeiðandi vera í sambandi við sig. Álitsbeiðandi segir að eftir nokkurra daga notkun hafi hann og konu hans farið að gruna að ekki væri allt með feldu með ástand bílsins. Þau hafi því pantað tíma hjá Brimborg, sem er umboðsaðili Ford á Íslandi, í frekari skoðun. Þau þurftu að bíða í 10 daga eftir skoðuninni en þar kom fram að miklar bilanir væru í bifreiðinni og viðgerðir næmu a.m.k. kr. 500.000. Álitsbeiðandi segir að þá sé ekki tekið með í reikning hugsanleg viðgerð vegna vélar bifreiðarinnar en einhvers konar bank heyrir í vélinni sem athuga þurfi nánar. Þá þarf ennfremur að skipta um háspennukefli bifreiðarinnar.

Álitsbeiðandi seldi bifreiðina aftur hinn 14. september fyrir kr. 1.250.000 eftir að seljandi neitaði að láta kaupin ganga til baka eða taka þátt í viðgerðarkostnaði. Álitsbeiðandi fer því fram á afslátt af 1.890.000 króna kaupverðinu sem taka skuli mið af því söluverði sem hann seldi bifreiðina á skömmu efr kaup. Afsláttur samkvæmt þeim mismun væri kr. 640.000.

IV Andsvör seljanda

Seljandi hafnar því alfarið í andsvörum sínum að hann hafi sagt bifreiðin vera í toppstandi. Seljandi kveðst aldrei hafa fullyrt neitt slíkt, hann hafi einungis sagt álitsbeiðanda að hann hafi skoðað bílinn og ekki séð annað en að hann væri í ágætis standi. Seljandi segir að bremsur að framan hafi verið í ólagi og hann hafi því skipt um bremsuklossa og diska ásamt því að setja nýjan rafgeymi í bifreiðina. Seljandi segist einnig hafa tjáð kaupanda að handbremsa bifreiðarinnar virkaði ekki nægilega vel. Þá segist seljandi hafa skorað á álitsbeiðanda að láta fagmann skoða bílinn þar sem seljandi sé ekki sérfróður um bifreiðar af þessu tagi. Seljandi segist vera með sveinspróf í trésmíði og hafi ekki menntun né reynslu á sviði bifvélavirkjunar, enda þótt hann hafi unnið hjá Z við ýmis störf sem ekki krefjast menntunar.

Seljandi bendir á að álitsbeiðandi hafi farið með bifreiðina daginn eftir kaup í hefðbundna árlega skoðun. Þar hafi það eina sem fannst að bifreiðinni verið ófullnægjandi virkni handbremsunnar, sem hafi þó ekki komið í veg fyrir að bifreiðin fengi fulla skoðun. Seljandi bendir á að ekkert hafi komið fram í skoðuninni um að legur eða spindlar væru í ólagi.

Seljandi segir að þremur vikum eftir kaup hafi álitsbeiðandi haft samband við seljanda og kvartað yfir einhverju hljóði. Í vikunni á eftir hafi seljandi svo fengið tilkynningu frá álitsbeiðanda um að bifreiðin sé komin í skoðun hjá Brimborg. Í þeirri skoðun hafi komið í ljós að eitt og annað var að, m.a. ónýtar driflokkur að framan og ónýt hjólalega. Seljandi segir álitsbeiðanda hafa krafist þess að seljandi stæði straum af viðgerðarkostnaði, en seljandi hafi alls ekki talið sér skylt að greiða viðgerðir vegna viðhalds og skemmda sem féllu til eftir að kaupsamningur var gerður. Seljandi fullyrðir að ekkert hafi verið athugavert við framhjólalegu þegar kaupin voru gerð og að driflokkur hafi verið í lagi. Seljandi hafi þrátt fyrir það boðist til að kaupa framhjólalegu og skipta um hana „og kannski eitthvað smávegis í viðbót“, í þeirri viðleitni að leysa málið. Á það hafi álitsbeiðandi ekki fallist og hefur álitsbeiðandi að mati seljanda komið fram með tilhæfulegum áskanir, rangfærslur og svívirðingar. Af þeim ástæðum ákvað seljandi að draga til baka tilboð sitt um að lagfæra hjólaleguna.

Seljandi ítrekar að hann hafi hvorki fullyrt neitt um að bíllinn væri í toppstandi, né að seljandi hafi gengist undir einhverja ábyrgð þess efnis að bifreiðin myndi ekki bila næstu mánuði á eftir. Seljandi segir ekkert í gögnum málsins rökstyðja fullyrðingar álitsbeiðanda í þessum efnum og engar slíkar yfirlýsingar séu í kaupsamningi. Hins vegar sé þar að finna svohljóðandi yfirlýsingu, sem álitsbeiðandi undirritar: „*Kaupandi staðfestir að bifreiðasali hafi vakið athygli hans á þeim rétti sínum að láta óháðan aðila meta ástand ökutækisins. Einnig er bent á skoðunarskyldu kaupanda.*“

Seljandi segir að ekkert bendi til þess að driflokkur bifreiðarinnar hafi verið skemmdar þegar kaup fóru fram. Þannig hafi kaupandi sjálfur sagt að hljóðin hafi ekki komið fyrr en nokkrum dögum eftir kaup. Seljandi segir að hafa verði í huga að um sé að ræða viðkvæman búnað sem auðvelt sé að skemma ef meðhöndlun er ekki rétt. Seljandi segir ósannað að nokkuð hafi verið að driflokkunum þegar kaupin voru gerð. Seljandi segir þessa hluti geta bilað hvar og hvenær sem er og ómögulegt sé að fullyrða um að þeir hafi verið í ólagi við kaup.

Seljandi segir varðandi aðra ágalla sem fram komu í skoðuninni hjá Brimborg að hafa beri í huga að um sé að ræða 7 ára gamla jeppabifreið sem hafði verið ekin 165.000 km. Í því samhengi verði að skoða hvaða kröfur gera skuli til söluhlutar í skilningi laga nr. 50/2000 um lausafjárkaup. Seljandi segir að þar sem um gamla og mikið ekna bifreið sé að ræða sé alls ekki hægt að ætlast til þess að allir hlutir í bifreiðinni séu óslitnir. Seljandi segir eðlilegt að þegar

umboðsverkstæði grandskoði bifreiðina komi í ljós að eitthvað slit sé í henni. Álitsbeiðanda hafi mátt vera það ljóst og að vænta mætti einhvers viðhaldskostnaðar í komandi tíð. Seljandi segir mál sem þessi oft komið til kasta dómstóla og að niðurstaða þeirra hafi jafnan verið á þann veg að seljendur geti ekki borið ábyrgð á öllu því sem miður kann að fara eftir að bíll er seldur. Ennfremur segir seljandi að seljendur geti ekki borið ábyrgð á galla sem mögulega gæti komið til síðar og hvorki kaupanda né seljanda var kunnugt um. Nefnir seljandi dóm Hæstaréttar nr. 238/2007 máli sínu til stuðnings.

Seljandi segir um kvörtun álitsbeiðanda vegna ónýtrar hjólalegu að ekkert hljóð hafi verið í hjólalegunni þegar kaupin áttu sér stað og engar athugasemdir hafi komið fram vegna legunnar í skoðuninni sem gerð var daginn eftir kaup. Seljandi segir að það sé orðið hart þegar kaupandi krefjist þess að seljandi bifreiðar, sem ekki sé sérfróður aðili, eigi að sjá það betur en sérfræðingar í bifreiðaskoðunum hvað sé í ólagi. Það sama eigi við um aðrar umkvartanir, svo sem slit í spindlum, stýrismaskínu, pústi o.fl.

Með ofangreindum rökum telur seljandi að honum beri ekki skylda til að greiða neitt vegna þeirra viðgerða sem álitsbeiðandi lét framkvæma þremur vikum eftir kaup, enda enginn leyndur galli til staðar í skilningi lausafjárkaupalaga.

V

Athugasemdir álitsbeiðanda við andsvör seljanda

Álitsbeiðandi kom með frekari gögn í málið eftir að hafa séð andsvör seljanda og segir að það sé með ólíkindum hversu mikil ósannindi seljandi fari með. Álitsbeiðandi segir að starfsmenn bílasöluunnar geti staðfest að seljandi hafi sagt álitsbeiðanda að taka bílinn og vera svo í sambandi við sig. Það hafi álitsbeiðandi gert. Álitsbeiðandi kveðst hafa verið í símasambandi við Brimborg 27. júlí, strax daginn eftir kaup, og að þeir muni eftir símtölunum þó þau séu ekki skráð hjá þeim. Það sé því ekki rétt hjá seljanda að þrjár vikur hafi liðið frá kaupum og þar til kvartað var yfir ástandi bílsins. Álitsbeiðandi segist vinna langar vaktir og hafi á þessum tíma unnið nánast alla daga þar til bifreiðin fór í skoðun hjá Brimborg. Framangreint ásamt því að 10 daga tók að fá tíma hjá Brimborg sé ástæðan fyrir því að þessi tími hafi liðið frá kaupum fram að skoðun.

Álitsbeiðandi vekur athygli á því að seljandi segist vera trésmiður með enga þekkingu á bílum. Að mati álitsbeiðanda skýtur það þó skökku við því seljandi hafi boðist til að kíkja á bílinn áður en Brimborg skoðaði hann, auk þess sem seljandi hafi sagst sjálfur hafa farið yfir bílinn fyrir sölu. Álitsbeiðandi segist því hafa staðið í þeirri trú að seljandi ynni á verkstæði hjá Z.

Með athugasemdum álitsbeiðanda fylgir svohljóðandi skrifleg yfirlýsing frá Aðalskoðun:

Bifreiðin LX030 sem er af gerðinni Ford F-150 var skoðuð lögbundinni aðalskoðun hjá Aðalskoðun hf í Hafnarfirði þann 27.7.2011. Bíllinn fékk endurskoðunardæmingu á hemlum stöðuhemils en þar sem ekki var gerð athugasemd við neitt annað atriði fékk bifreiðin fulla skoðun, (svokölluð X merkt dæming). Athygli skal vakin á því að skoðunin fer fram innandyra og bifreiðum er ekki ekið í skoðun umfram það að aka á hemlaprófara og upp á lyftu eða á gryfju. Af þeim sökum er ekki tryggt að í hefðbundinni skoðun komi fram skýringar á aukahljóðum, skrölti og því um líku sem getur verið í bifreiðum.

Pá fylgir einnig athugasemdum álitsbeiðanda staðfesting starfsmanns Brimborgar um að álitsbeiðni hafi hringt og pantað tíma á þjónustuverkstæðinu hinn 15. ágúst 2011. Síðar fór bíllinn í svokallaða söluskoðun, nánar tiltekið í lok ágústmánaðar.

Álitsbeiðandi ítrekar kröfur sínar um afslátt og bendir ennfremur á að vitni hafi verið að því á bílasölunni þegar seljandi sagði bíllinn í góðu ástandi. Það geti starfsmenn bílasölnnar staðfest.

VI

Niðurstaða kærunefndarinnar

Kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa telur að ágreiningur álitsbeiðanda og seljanda falli undir valdsvið nefndarinnar, sbr. III. kafla laga nr. 87/2006 um breytingu á lögum um lausafjárkaup, lögum um þjónustukaup og lögum um neytendakaup og 1. mgr. 7. gr. reglugerðar nr. 766/2006 um kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa. Ágreiningur málsaðila fellur undir lög um lausafjárkaup nr. 50/2000 (lkpl), sbr. 1. mgr. 1. gr. þeirra laga.

Í a-lið 2. mgr. 17. gr. lkpl. segir að ef annað leiði ekki af samningi skuli söluhlutur henta í þeim tilgangi sem sambærilegir hlutir eru venjulega notaðir til. Í 4. mgr. 17. gr. segir að söluhlutur teljist gallaður ef hann er ekki í samræmi við þær kröfur sem fram koma í 1. og 2. mgr. ákvæðisins. Í 1. mgr. 21. gr. kemur fram að við mat á því hvort söluhlutur sé gallaður skuli miðað við það tímamark þegar áhættan af söluhlut fluttist yfir til kaupanda, jafnvel þótt gallinn hafi ekki komið fram fyrr en síðar. Loks segir í 1. mgr. 13. gr. að áhættan flyst yfir til kaupanda þegar söluhlutur hefur verið afhentur í samræmi við ákvæði samnings eða í samræmi við ákvæði 6. eða 7. gr.

Í málinu liggur fyrir kaupsamningur sem aðilar gerðu með sér á bílasölunni Höfðahöllinni hinn 26. júlí 2011. Í skilmálum samningsins kemur fram að ökutækið seljist „í núverandi ástandi sem kaupandi hefur kynnt sér og sættir sig við, en seljandi kann að vera ábyrgur gagnvart kaupanda vegna galla samkvæmt almennum reglum.“ Þá kemur einnig fram í skilmálum samningsins að seljandi staðfesti áreiðanleika gagna og upplýsinga er varða ástand ökutækisins og ber ábyrgð á að þær séu réttar og ítarlega. Ennfremur staðfestir álitsbeiðandi í samningnum með undirritun sinni að bifreiðasali hafi vakið athygli hans á þeim rétti sínum að láta óháðan aðila meta ástand ökutækisins og bent á skoðunarskyldu kaupanda.

1. mgr. 19. gr. lkpl. segir að þótt söluhlutur sé seldur „í því ástandi sem hann er“ eða með öðrum áþekktum almennum fyrirvara geti hann verið gallaður undir ákveðnum kringumstæðum. Til að um galla sé að ræða í skilningi ákvæðisins þurfa skilyrði a, b eða c-liðar 1. mgr. 19. gr. að vera fyrir hendi. Skilyrðin í staflíðunum eru svohljóðandi:

- a) hluturinn svarar ekki til þeirra upplýsinga sem seljandi hefur gefið um hann, eiginleika hans eða not og ætla má að þessi atriði hafi haft áhrif á það að kaup gerðust;
- b) seljandi hefur við kaupin vanrækt að gefa upplýsingar um atriði sem verulegu máli skipta varðandi hlutinn eða not hans og seljandi hlaut að þekkja til og kaupandi mátti ætla að hann fengi upplýsingar um, enda megi ætla að vanrækslan hafi haft áhrif á kaupin eða
- c) ástand söluhlutar er til muna verra en kaupandi hafði ástæðu til að ætla miðað við kaupverð og atvik að öðru leyti.

Kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa telur álitsbeiðanda ekki hafa sýnt fram á að bifreiðin sem hann keypti svaraði ekki til þeirra upplýsinga sem seljandi hafði gefið um hana, sbr. a-lið 1. mgr. 19. gr. lkpl. Af málsatvikum og gögnum málsins verður ekki ráðið með nægjanlegri vissu að seljandi hafi fullyrt eða ábyrgst að bíllinn væri í toppstandi eins og álitsbeiðandi heldur fram í málalíbúnaði sínum. Gegn andmælum seljanda um þessi atriði hefur kærunefndin ekki

annan kost en að telja þau ósönnuð. Upplýsingar sem kærunefndin aflaði hjá bílasölunni sem sá um skjalagerð við kaupin breyta engu um þetta atriði, enda engin vissa þar um hvað nákvæmlega fór á milli aðilanna þar sem bílasalan sá einungis um skjalagerð við viðskiptin.

Að sama skapi telur kærunefndin ekki liggja fyrir að seljandi hafi vanrækt að gefa upplýsingar um atriði sem verulegu máli skiptu um bifreiðina eða not hennar, sem seljandi hlaut að þekkja til og kaupandi mátti ætla að hann fengi upplýsingar um sbr. b-lið 1. mgr. 19. gr. lkpl. Kærunefndin telur ekki leitt í ljós að seljandi hafi vitað að ástand bílsins hafi verið verra en leit út fyrir að vera og því er ekki um galla að ræða í þeim skilningi. Bifreiðin fór í lögbundna aðalskoðun daginn eftir kaup og þar fannst ekki annað að henni en að hemlun stöðuhemlis væri í ólagi. Eins og atvikum málsins var háttað verður ekki gerð sú krafa á hendur seljanda að hann hafi átt að þekkja nákvæmlegt ástand bifreiðarinnar betur en fram kom í skoðun bílsins daginn eftir kaup.

Þá stendur einungis eftir sú spurning hvort ástand bifreiðarinnar hafi verið til muna verra en álitsbeiðandi hafði ástæðu til að ætla miðað við kaupverð og atvik að öðru leyti. Ef svo var telst bifreiðin gölluð í skilningi c-liðar 1. mgr. 19. gr. lkpl. Í athugasemdum frumvarpsins með c-lið 1. mgr. 19. gr. segir:

„Samkvæmt c-lið er seljandinn ávallt ábyrgur ef í ljós kemur að söluhlutur er að verulegu leyti í miklu verra ástandi en kaupandinn hafði ástæðu til að ætla. Við mat í þeim efnum verður m.a. að styðjast við kaupverðið, en einnig atvik að öðru leyti. Ekki er það skilyrði þess að ákvæðið eigi við að um óheildarleika af hálfu seljanda sé að ræða, en ósamræmið milli raunverulegs ástands söluhlutar og þess sem kaupandinn mátti ætla verður að vera ótvírætt. Segja má með öðrum orðum að seljandi geti ekki með því að gera almennan fyrirvara firrt sig ábyrgð þegar söluhlutur fullnægir ekki tilteknum lágmarksskilyrðum.“

Við vinnslu málsins aflaði kærunefndin upplýsinga hjá bílasölunni sem sá um skjalagerð við kaupin. Þrátt fyrir að geta ekki fullyrt um það sem fór aðilum sammings á milli við kaupin, staðfesti sölumaður bílasölnnar að álitsbeiðandi hafi komið þangað mjög skömmu eftir kaup, líklegast tveimur dögum síðar, og verið mjög ósáttur við ástand bílsins. Í gögnum málsins liggur einnig fyrir að álitsbeiðandi hringdi í Brimborg og fékk tíma fyrir bílinn 15. ágúst 2011. Kvartaði álitsbeiðandi þá yfir einhvers konar titringshljóði í bílnum og hljóði frá vinstra framhljóði. Í úrlausnarskýrslu Brimborgar kemur meðal annars fram að:

- ABS sé ofvirkt,
- listi laus á þaki,
- hjólalega vinstra megin að framan sé gjörónýt,
- kódi á ABS vinstra megin að framan: C1296-20-ABS

Þá fór bifreiðin í svokallaða söluskoðun hjá Brimborg hinn 29. ágúst 2011. Þar kom í ljós að ýmislegt amaði að bifreiðinni, t.d. ónýtar driflokur, slag í stýrislið, slag í spindilkúlu o.fl. Var áætlaður viðgerðarkostnaður samtals kr. 382.000. Þá kom í ljós nokkrum dögum síðar við tölvulestur hjá Bílahlutum ehf. að háspennukefli voru biluð. Var gert ráð fyrir viðgerðarkostnaði fyrir kr. 22.515 auk efniskostnaðar.

Kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa telur að þegar metið er hvort ástand bifreiðarinnar hafi verið „til muna verra en álitsbeiðandi hafði ástæðu til að ætla“ verði að líta til

Þess að um sjö ára gamla bifreið var að ræða sem ekin var tæpa 165.000 km. Þannig telur kærunefndin að ekki sé óeðlilegt að eitthvert slit sé komið í slíka bifreið eða íhluti hennar. Að mati nefndarinnar geta kaupendur notaðra bifreiða á borð við þá sem álitseiddandi keypti, ekki gengið út frá því að ástand þeirra sé óaðfinnanlegt og ekki sé að finna slit í einhverjum hluta bifreiðanna. Þegar hins vegar er litið til þess að mjög margir hlutir eru í ólagi, eins og í máli því sem hér er til meðferðar, og áætlaður samanlagður viðhaldskostnaður hleypur á hundruðum þúsunda, verður ekki framhjá því litið að ástand bifreiðarinnar kann að vera til muna verra en kaupandi mátti ætla.

Í 2. mgr. 20. gr. er að finna eftirfarandi ákvæði:

Hafi kaupandi rannsakað söluhlut áður en kaupin voru gerð eða hafi hann án gildrar ástæðu látið undir höfuð leggjast að sinna hvatningu seljanda um slíka rannsókn getur kaupandi ekki borið fyrir sig neitt það sem hann hefði þá átt að veita athygli. Þetta gildir þó ekki ef seljandi hefur sýnt af sér vítavert gáleysi eða framferði hans að öðru leyti verið andstætt heidarleika og góðri trú.

Í greinargerð með ákvæðinu segir meðal annars eftirfarandi:

Kaupandinn getur haft gilda ástæðu til þess að rannsaka ekki söluhlut, t.d. þar sem hann má treysta sérþekkingu seljanda eða þar sem rannsókn yrði óhæfilega tímafrek eða óhæfilegur kostnaður henni samfara, t.d. vegna þess að hlut er að finna á öðrum stað. Hafi seljandinn heitið tilteknum eiginleikum hefur kaupandinn yfirleitt ekki ástæðu til þess að rannsaka frekar hvort þeir eru fyrir hendi. Einnig getur verið að kaupandinn rannsaki hlut, en atvik gefi honum gilda ástæðu til þess að takmarka rannsókn sína. Í slíkum tilvikum glatar kaupandinn ekki rétti til þess að koma fram með kröfur vegna galla sem hann hefði átt að komast að við nákvæmari rannsókn.

Í málinu liggur fyrir kaupsamningur þar sem tekið er fram að bifreiðasali hafi vakið athygli álitseiddanda á þeim rétti sínum að láta óháðan aðila meta ástand ökutækisins. Í álitseiddni er því hins vegar haldið fram að aðilar hafi sammælt um að takmarka slíka skoðun fyrir kaup og bíða eftir að farið yrði með bifreiðina í lögbundna aðalskoðun daginn eftir. Álitseiddandi segir seljanda hafa sagt að ef eitthvað amaði að bifreiðinni gæti álitseiddandi haft samband við sig. Ljóst er að bifreiðin fór í aðalskoðun daginn eftir kaup og var þar aðeins gerð athugasemd við hemlun stöðuhemils. Í söluskoðuninni sem gerð var nokkru síðar kom ýmislegt annað í ljós sem kærunefndin telur afar ósennilegt að hafi allt fallið til eftir að kaup áttu sér stað. Kærunefndin álitur í ljósi framangreindra málsatvika að álitseiddandi hafi ekki glatað rétti til að koma fram með kröfur vegna galla sem hann hefði ef til vill komist að ef bifreiðin hefði farið strax í söluskoðunina. Þannig leiði rök til þess að báðir aðilar hafi gengið út frá því að skoðunin daginn eftir kaup myndi upplýsa um ástand bifreiðarinnar.

Með tilliti til allra atvika málsins er það mat kærunefndar lausafjár- og þjónustukaupa að bifreiðin sem álitseiddandi keypti af seljanda hafi verið í til muna verra ástandi en álitseiddandi mátti ætla miðað við kaupverð og atvik að öðru leyti. Telst hún því gölluð í skilningi c-liðar 1. mgr. 19. gr. l.kpl. Álitseiddandi krefst þess að seljandi greiði sér þann 640.000 króna mismun sem var á kaupverðinu annars vegar, þ.e. kr. 1.890.000, og hins vegar því söluverði sem álitseiddandi seldi bifreiðina á fáeinum vikum síðar, þ.e. kr. 1.250.000.

Kærunefndin felst ekki á að álitseiddandi eigi rétt að slíkum afslætti af kaupverði bifreiðarinnar. Nefndin ítrekar að kaupendur notaðra bifreiða, sem jafnvel eru talsvert mikið eknar eins og bifreiðin sem mál þetta fjallar um, geta ekki gengið út frá því að slíkar bifreiðar séu

svo gott sem lausar við slit og í óaðfínanlegu ásigkomulagi. Þvert á móti er eðlilegt að íhlutir bifreiða slitni við notkun og að bilanir geti komið fram með litlum fyrirvara. Með framangreint í huga og með tilliti til 38. gr. lkpl. sem fjallar um afslátt af kaupverði vegna galla á söluhlut, er það mat kærunevndarinnar að álitsbeiðandi eigi rétt á afslætti af kaupverði bifreiðarinnar. Álítur kærunevndin að hæfilegur afsláttur miðað við atvik málsins sé 200.000 króna.

VI

Álitsorð

Seljandi, Y, skal greiða álitsbeiðanda, X, 200.000 krónur.

Áslaug Árnadóttir

Lárus M.K. Ólafsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir